

HẠNH PHÚC CHO ĐI

KIỀU MỸ DUYÊN

Người hạnh phúc và vui vẻ thì sống lâu, sức khỏe dồi dào, không đau bệnh. Người lạc quan, cười nhiều sống lâu hơn người hay than thở, chán nản. Ai cũng thích sống với người lạc quan hơn người bi quan. Hàng ngày, chúng tôi gặp nhiều người tươi cười như ngày hội Tết, lúc nào cũng cười, khuôn mặt tươi như hoa, tiếng nói như chim hót mùa Xuân. Những người này làm việc gì cũng thành công. Người thành công là người hạnh phúc, vì hạnh phúc nên thành công. Người lạc quan thì trẻ mãi không già. Sống vui, sống khỏe, sống hạnh phúc, ai cũng mong có đời sống như thế. Nhưng có bao nhiêu người trong chúng ta được đời sống hạnh phúc như thế?

Có bao giờ bạn làm việc thiện và nghĩ đến việc làm việc thiện chưa?

Có bao giờ bạn thấy mình hạnh phúc hơn người khác?

Có bao giờ bạn thấy Thượng Đế cho mình quá nhiều trong lúc khả năng của mình không được hưởng như thế?

Bạn có biết rất nhiều tiền sĩ thật nghiệp?

Bạn có biết nhiều đồng bào tài ba lại lạc, nhưng chỉ trong một cơn bạo bệnh không còn cố động được, phải nằm một chỗ hoặc phải ngả trên xe lăn, mà những người này đã một thời oanh liệt?

Có bao giờ bạn nhìn thấy những người không nhà, lang thang trong công viên, góc phố, sống được là nhờ cơm bố thí của những người giàu lòng hảo tâm?

Bạn làm việc có tiền, bạn có dành dụm để giúp những người thân yêu của mình? Bạn có dành một ít để giúp những người khốn khổ ở quê nhà?

Bạn có yêu thương người già?

Bạn có yêu thương trẻ thơ?

Bạn có yêu thương chính bạn?

Bạn có đi khám bệnh thường xuyên?

Bạn có sợ là ung thư dù bác sĩ đã căn dặn một cách cẩn thận?

Bạn có thương người như thế thương thân?

Đây là những câu hỏi mà Kiều Mỹ Duyên ưu ái hỏi đến bạn. Trả lời những câu hỏi này, tức là chúng ta đã cùng chung một số quan điểm.

Kính trọng và thương người nào đừng làm phẫn đến người đó. Hãy tôn trọng họ, đừng làm mất thì giờ của họ. Hãy sống độc lập và tinh thần, cơm ăn áo mặc không quan trọng bằng tinh thần.

Quan trọng nhất là phải biết mình là ai? Tôi nghiệp những người già rất cô đơn, không có bạn. Hãy tìm bạn cùng làm việc xã hội hay phụng sự tôn giáo để sống có ý nghĩa hơn, đỡ cô đơn hơn. Người già sợ ăn, ăn nhiều sợ bệnh nên lúc nào trong người cũng thiếu dinh dưỡng để ngất xỉu. Hãy tập ăn uống

điều độ, tập thói dục đầu đặn. Nhiều người không tập thói dục nên ăn không ngon, dễ bị trộm cảm. Hãy tập thói dục thường xuyên, mình là thầy thuốc của chính mình.

Hãy yêu mình, hãy yêu người xung quanh mình

Hãy yêu mình, hãy yêu người xung quanh mình. Yêu người nhưng phải tự trọng, vì yêu người không phải đi xin thứ này, thứ nọ của người đó, nhất là xin thì giờ, xin kiến thức. Kiến thức phải đến trường học và học với nhiều người, nhiều ngành khác nhau, không phải chỉ học với một người. Chúng ta vào trường đại học cùng học với nhiều người chứ không chỉ học với một giáo sư duy nhất.

Có người nói trên cõi đời này chỉ tôn thờ một người, một người là vua, không có 2 vua, điều đó là sai lầm. Người này có điểm này tốt thì người khác cũng có điểm tốt của họ.

Người cần người, người này cần người kia, cho nên tình người vô cùng quan trọng. Loài vật như chó, thỏ, mèo cũng cần được thương yêu. Người yêu thương vật, vật trung thành với người. Tôi thường nghe người sắp chết, con vật vẫn quấn quýt bên cạnh. Chỉ chết rồi, con vật chạy theo ra mộ của chủ, và suốt ngày nằm bên cạnh mộ của người qua đời.

Hy vọng người thương vật, tại sao người không thương

người? Ăn chay cũng là điếu hay vì những con vật như gà, vịt, bò, heo đỡ bị sát hại. Bây giờ, có những người Mỹ ăn chay không phải vì đạo, mà ăn chay vì không muốn những con vật bị giết một cách thô thím. Hồi nh, tôi thấy một bà còm dao cửa c con ch. Hình nh đó ám nh tôi cho tới bây giờ. Trong lúc con ch bị đè 2 chân sau, 2 chân trước của ch như hai bàn tay chộp lại như lạy người sộp cọt c mình. Hình nh khng khip đó làm cho tôi sợ hãi cho đến bây giờ.

Hình nh 2 chân trước của ch chộp lại như 2 bàn tay cúi lạy người lột da, cọt c mình thật còm động

Thương người chưa đủ hãy thương loài vật. Loài vật d thương, không có tiếng nói nhưng chúng ta nhìn vào con mắt của những con ch sộp bị cọt c, và nước mắt của chúng trào ra, thương tâm lắm.

Một người làm phụ bếp ở nhà hàng có bán títt canh vịt k cho tôi nghe rằng: ngày đầu tiên làm việc ở nhà hàng này, bà bếp chánh dạy cho người phụ bếp cọt c vịt làm títt canh. Con dao cửa vào c vịt phải từ từ để máu chảy ra nhiều. Nếu cửa một nhát nhanh, vịt chết ngay, máu không chảy ra. Con vịt bị cửa c, máu chảy từ từ. Con vịt đau đớn vùng vẫy, nhưng người cọt c vịt vẫn kẹp chặt vịt bằng chân của họ. Con vịt

không th^đ vùng v^đy, nhưng 2 con m^đt c^đa vịt ch^đy nước m^đt như c^đu cứu, như van xin sự s^đng. Bây giờ, chúng ta cứ tư^đng tượng, n^đu chúng ta bị c^đt c^đ từ từ, máu ch^đy ra từ từ, chúng ta sẽ đau đ^đn ch^đng nào?

Những con vịt đáng thương đang chờ bị c^đt c^đ.

Người hành hạ con vịt, con ^đch, c^đt c^đ từ từ cho máu ch^đy ra. Than ơi, con người ta ch^đ vì ăn ti^đt canh, ^đch xào lẫn, mà làm con vịt, con ^đch đau kh^đ.

Tôi còn nhớ c^đnh đau lòng khi chúng tôi du học ^đ Úc. Ngh^đ l^đ, chúng tôi được v^đ nông trại xa thành ph^đ đ^đ xem đàn c^đu. C^đu r^đt hi^đn, cho nên có câu: hi^đn như c^đu. Con c^đu bị lừa vào trong phòng đi qua từng c^đa. ^đ đó có máy c^đa s^đn bào trên lông c^đa con c^đu. Khi c^đu vào phòng thì lông r^đt đẹp, tr^đng x^đa như tuy^đt nhung, sau khi qua cánh c^đa, lông c^đa con c^đu bị bào h^đt, bào tới da đ^đn r^đm máu. Sau đó đi ra, con c^đu còn lại nh^đ x^đu m^đt h^đt lông, lạnh run r^đy giữa trời tuy^đt tr^đng. T^đi hôm đó, chúng tôi tr^đ lại Canberra, th^đ đô c^đa Úc, b^đng chén cơm nu^đt không v^đ, vì thương đàn c^đu lạnh run giữa trời giá rét. Lông c^đu được bán đ^đ làm áo ^đm cho con người. Hình ^đnh con c^đu run r^đy làm cho chúng tôi xúc động và nhớ mãi cho tới bây giờ.

Hình ảnh cừu trước và sau khi bị cạo lông thật tội nghiệp

Con người độc ác thật, vì mình cần áo ấm, áo lông cừu, mà bào lột lông cừu, bào đứt tận da. Có người còn ăn thịt cừu mỗi ngày. Thế giới có chiến tranh vì con người độc ác. Làm thế nào để con người không còn độc ác, biết thương yêu tha nhân và thương yêu loài vật? Nếu con người tin có Nhân-quả, Nghiệp báo, Luân-hồi thì nên lấy tình thương cảm hóa hận thù, sống vui vẻ và hạnh phúc với nhau. Giáo lý Nhân-quả, Luân-hồi đem lại cho chúng ta một niềm phồn thịnh mạnh mẽ vô cùng, đó là tự kiến tạo lấy đời mình. Trong bao nhiêu kiếp Luân-hồi, mỗi chúng ta là tay thợ tự xây dựng lấy địa vị của mình mà không hay. Mong lắm thay!

Ăn chay, báo hiếu, bố thí, chánh niệm cho lòng bình yên, thanh thản.

Chúc quý đồng hương có đời sống êm ấm, hạnh phúc và đạt được giấc mơ của mình.

Orange County, 04/03/2021

KIỀU MỸ DUYÊN

(kieumyduyen1@yahoo.com)